

paa, at Luxusvarernes Overvægt ved Messeindkøbet i Frankfurt har en naturlig Forklaring i Mulichernes store Leverancer til de nordeuropæiske Hoffer. Matthias Mulichs Navn (Mattis Myling) finder vi da ogsaa gentagne Gange i Dronning Christines Hofholdningsregnskaber, hvori der endog er bevaret et løst Blad med en af ham selv forfattet Fortegnelse over hans Tilgodehavende for gyldne Kæder, venetiansk Atlas m. m., som han har leveret Dronningen (William Christensens Udgave p. 380a). I 1520 skal han købe Krudt og Bøsser i Nürnberg til Kristian II, og Broderen Paul indløste i 1515 sammen med Timme Holm de til Raadet i Lybæk pantsatte danske Rigsklenodier for 2000 rhinske Gylden (Rörig p. 20). P. N.

Johan Schreiner: *Olav den Hellige og Norges Samling* (Oslo 1929) er en energisk og maalbevidst Skitse af Norges ældre Historie op til det 12. Aarh., skrevet paa Grundlag af et kritisk sigtet Materiale. Den litterære Overlevering, der har faaet Form ved kunstnerisk Tradition eller Forfatterpersonlighed, skydes til Side, og kun saadanne Partier af Heimskringla og Sagaerne, som røber deres Oprindelighed ved nøgterne Data og ved at staa uformidlede, uden Sammenhæng i Teksten, bruges af Forfatteren jævnsides med Skjaldekvad og arkæologisk Materiale. Schreiner kan ikke paa dette Grundlag give en bred Skildring af Udviklingens Gang, og det er heller ikke hans Maal; han stiller sine Spørgsmaal og forfølger sine Problemer. Geografiske og økonomiske Forhold er hans Hovedinteresse. Der vil altid være meget at lære ved denne active Fremgangsmaade, den eneste mulige over for kildefattige Perioder, men Resultaterne maa i Følge Sagens Natur blive Tolkningsforsøg efter vor Tids Indstilling, mere eller mindre dristige Constructioner. Om Materialets Bæreevne i dette Tilfælde tør kun de, som fuldtud behersker Stoffet, have en Mening. Professor Edv. Bull har i Norsk historisk Tidsskrift 1930: 65 fremsat hvad han havde at sige om Bogen. E. J.

J. D. Landmark har i Det kgl. norske Videnskabernes Selskabs Skrifter (1931) offentliggjort en Afhandling: *Solmørket over Stiklestad. En sagnhistorisk undersökelse*. Forfatteren har tidligere deltaget i diskussionen om Stiklestadslagets dato; han har hævdet og hævder her endnu med stor styrke, at den gamle opfattelse, at slaget stod 29. juli, er den eneste rigtige. Han henviser her til Leofrics officium, hvorefter man kan slutte, at traditionen med